

17/SK

WP 253

Usmernenia týkajúce sa používania a stanovovania správnych pokút na účely nariadenia 2016/679

Prijaté 3. októbra 2017

Táto pracovná skupina bola zriadená podľa článku 29 smernice 95/46/ES. Je to nezávislý európsky poradenský orgán pre ochranu údajov a súkromia. Jej úlohy sú opísané v článku 30 smernice 95/46/ES a v článku 15 smernice 2002/58/ES.

Sekretariát zabezpečuje Riaditeľstvo C (Základné práva a občianstvo Únie) Európskej komisie, Generálne riaditeľstvo pre spravodlivosť, B-1049 Brusel, Belgicko, kancelária č. MO-59 03/075.

Webové sídlo: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

**PRACOVNÁ SKUPINA PRE OCHRANU JEDNOTLIVCOV SO ZRETEĽOM NA
SPRACOVANIE OSOBNÝCH ÚDAJOV**

ktorá bola zriadená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995,

so zreteľom na články 29 a 30 uvedenej smernice,

so zreteľom na svoj rokovací poriadok,

PRIJALA TIETO USMERNENIA:

Obsah:

I.	Úvod.....	4
II.	Zásady	5
III.	Kritériá posudzovania uvedené v článku 83 ods. 2.....	9
IV.	Záver	17

I. Úvod

Európska únia dokončila komplexnú reformu právnych predpisov o ochrane osobných údajov v Európe. Reforma stojí na niekoľkých pilieroch (kľúčové prvky): jednotné pravidlá, zjednodušené postupy, koordinované opatrenia, zapojenie používateľa, účinnejšie informácie a silnejšie právomoci v oblasti presadzovania práva.

Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia údajov majú zvýšenú zodpovednosť, aby zabezpečili účinnú ochranu osobných údajov jednotlivcov. Dozorné orgány majú právomoci zabezpečovať, aby boli zásady všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ďalej len „nariadenie“), ako aj práva príslušných jednotlivcov dodržiavané v súlade so znením nariadenia a v duchu s ním.

Dôsledné presadzovanie pravidiel na ochranu údajov je kľúčovým prvkom harmonizovaného systému ochrany údajov. Správne pokuty sú kľúčovým prvkom nového nariadením zavedeného systému pravidiel. Spolu s ďalšími opatreniami stanovenými v článku 58 ide o jeden z účinných nástrojov dozorných orgánov na presadzovanie práva.

Tento dokument je určený dozorným orgánom, aby mohli lepšie uplatňovať a presadzovať nariadenie, a vyjadruje ich spoločné porozumenie ustanovení článku 83 nariadenia, ako aj jeho vzájomné pôsobenie s článkami 58 a 70 a s ich zodpovedajúcimi odôvodneniami.

Podľa článku 70 ods. 1 písm. e) je Európsky výbor pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“) konkrétne oprávnený vydávať usmernenia, odporúčania a najlepšie postupy s cieľom podnietiť konzistentné uplatňovanie tohto nariadenia a v článku 70 ods. 1 písm. k) sa ustanovuje, že výbor vypracúva usmernenia, pokiaľ ide o stanovovanie správnych pokút.

Tieto usmernenia nie sú vyčerpávajúce a vo všeobecnosti neobsahujú vysvetlenia rozdielov medzi systémami správneho, občianskeho a trestného práva pri ukladaní správnych sankcií.

Na dosiahnutie jednotného prístupu k ukladaniu správnych pokút, ktoré primerane odzrkadľujú všetky zásady uvedené v týchto usmerneniach, sa EDPB zhodol na spoločnom porozumení kritérií posudzovania v článku 83 ods. 2 nariadenia, a EDPB a individuálne dozorné orgány teda súhlasia, že budú usmernenia spoločne používať.

II. Zásady

Keď sa na základe posúdenia skutkových okolností prípadu zistí porušenie nariadenia, musí príslušný dozorný orgán určiť najvhodnejšie nápravné opatrenia na odstránenie porušenia. Ustanovenia článku 58 ods. 2 písm. b) – j)¹ určujú, ktoré nástroje môžu dozorné orgány použiť na riešenie porušenia pravidiel zo strany prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Pri využívaní týchto právomocí musia dozorné orgány dohliadať na tieto zásady:

1. Porušenie nariadenia by malo viesť k uloženiu „rovnocenných sankcií“.

Pojem „rovnocennosti“ je kľúčový pri určovaní rozsahu povinností dozorných orgánov zabezpečiť konzistentnosť pri používaní nápravných právomocí podľa článku 58 ods. 2 vo všeobecnosti, a najmä pri uplatňovaní správnych pokút².

S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci Únie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch (odôvodnenie 10). V odôvodnení 11 obsiahnutá skutočnosť, že rovnocenná úroveň ochrany osobných údajov v celej Únii si okrem iného vyžaduje posilnenie „zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov a zodpovedajúcich sankcií za porušenia pravidiel v členských štátoch“. Okrem toho rovnocenné sankcie vo všetkých členských štátoch, ako aj efektívna spolupráca medzi dozornými orgánmi rôznych členských štátov sa v súlade s odôvodnením 13 nariadenia považujú za spôsob, ako „zabrániť rozdielom, ktoré sú prekážkou voľného pohybu osobných údajov v rámci vnútorného trhu“.

Uvedené nariadenie stanovuje na účely zvýšenia úrovne konzistentnosti pevnejší základ ako smernica 95/46/ES, keďže nariadenie je priamo vykonateľné v členských štátoch. Zatiaľ čo dozorné orgány pôsobia vo vzťahu k vnútroštátnym vládam, prevádzkovateľom a sprostredkovateľom „úplne nezávisle“ (článok 52), požaduje sa od nich, aby vzájomne spolupracovali „s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie a presadzovanie tohto nariadenia“ [článok 57, ods. 1, písm. g)].

V súvislosti s ukladaním sankcií sa v nariadení vyzýva k väčšej konzistentnosti ako v smernici 95/46. V cezhraničných prípadoch sa konzistentnosť dosiahne hlavne mechanizmom spolupráce (jednotné kontaktné miesto) a do určitej miery mechanizmom konzistentnosti stanoveným v novom nariadení.

Vo vnútroštátnych prípadoch, na ktoré sa vzťahuje nariadenie, dozorné orgány uplatnia tieto usmernenia v duchu spolupráce v súlade s článkom 57 ods. 1 písm. g) a s článkom 63 s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie a presadzovanie nariadenia. Napriek tomu, že dozorné orgány si aj naďalej môžu nezávisle vybrať nápravné opatrenia stanovené v článku 58 ods. 2, sa treba vyhnúť tomu, aby sa dozorné orgány v podobných prípadoch rozhodli pre rozdielne nápravné opatrenia.

Rovnaká zásada sa uplatňuje aj v prípade, že sa takéto nápravné opatrenia ukladajú vo forme pokút.

¹ V článku 58 ods. 2 písm. a) sa stanovuje, že upozornenia možno vydať vtedy, keď „spracovateľské operácie pravdepodobne porušia ustanovenia tohto nariadenia“. Inými slovami, k prípadu, na ktorý sa

² Aj keď právne systémy v niektorých krajinách EÚ neumožňujú ukladať správnych pokút stanovených v nariadení, musia mať pravidlá uplatňované v týchto členských štátoch rovnocenný účinok ako správne pokuty, ktoré ukladajú dozorné orgány (odôvodnenie 151). Súdny sú viazaný nariadením, ale nie usmerneniami EDPB.

2. Tak ako všetky nápravné opatrenia, ktoré vybrali dozorné orgány, aj správne pokuty by mali byť „účinné, primerané a odrádzajúce“.

Tak ako vo všeobecnosti všetky nápravné opatrenia, aj správne pokuty by mali primerane zodpovedať povahe, závažnosti a dôsledkom porušenia predpisu a dozorné orgány musia posúdiť všetky skutočnosti prípadu konzistentným a objektívne odôvodneným spôsobom. Pri posudzovaní toho, čo je v každom prípade účinné, primerané a odrádzajúce, sa bude musieť zohľadniť aj cieľ, ktorý sa má vybratým nápravným opatrením dosiahnuť, a teda buď nastoliť opätovný súlad s pravidlami, alebo postihnúť nezákonné správanie (alebo oboje).

Dozorné orgány by mali určiť nápravné opatrenie, ktoré je „účinné, primerané a odrádzajúce“ (čl. 83 ods. 1), a to tak vo vnútroštátnych prípadoch (článok 55), ako aj v prípadoch cezhraničného spracovania osobných údajov (ako sa stanovuje v článku 4 ods. 23).

V týchto usmerneniach sa uznáva, že vo vnútroštátnych predpisoch sa môžu stanoviť dodatočné požiadavky na postup presadzovania, ktorý majú uplatňovať dozorné orgány. Súčasťou môžu byť napríklad upozornenia, formulár, lehoty na predloženie pripomienok, odvolanie, presadzovanie pravidiel, platbu³.

Takéto požiadavky by však v praxi nemali brániť dosiahnutiu účinnosti, primeranosti a odrádzania.

Presnejšie stanovenie účinnosti, primeranosti a odrádzania sa vytvorí vznikajúcou praxou v rámci dozorných orgánov (týkajúcou sa ochrany údajov, ako aj lekcí z iných sektorov regulácie), ako aj judikatúrou pri interpretácii týchto zásad.

S cieľom uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie dozorný orgán použije na vymedzenie pojmu podnik, ako ho stanovil Súdny dvor Európskej únie, na účely vykonania článku 101 a 102 ZFEÚ, konkrétnu definíciu, v rámci ktorej sa pod pojmom podnik **rozumie** ekonomická jednotka, ktorú môže tvoriť materská spoločnosť a všetky zainteresované dcérske spoločnosti. V súlade s právom a judikatúrou EÚ⁴ sa podnikom musí rozumieť ekonomická jednotka, ktorá sa zapája do obchodných/ekonomických činností bez ohľadu na zúčastnenú právnu osobu (odôvodnenie 150).

3. Príslušný dozorný orgán posúdi „každý jednotlivý prípad“.

Správne pokuty môžu byť uložené za širokú škálu porušení. Článok 83 nariadenia stanovuje harmonizovaný prístup k porušeniam povinností výslovne uvedených v ods. 4 až 6. Právo členského štátu môže používanie článku 83 rozšíriť na verejné orgány a inštitúcie zriadené v tomto členskom štáte. Členský štát môže okrem toho dodatočne povoliť alebo dokonca prikázať uloženie pokuty za porušenie iných ustanovení, ako sú ustanovenia uvedené článku 83 ods. 4 – 6.

³ Napríklad v ústavnom rámci a návrh zákona o ochrane údajov v Írsku sa stanovuje, že sa prijíma formálne rozhodnutie, či došlo k porušeniu, to sa oznámi príslušným stranám a potom sa posúdi rozsah sankcií. Počas posudzovania rozsahu sankcií sa rozhodnutie, či došlo k porušeniu, nemôže preskúmať znovu.

⁴ Vymedzenie v rámci judikatúry Súdneho dvora: „pojem podnik zahŕňa akýkoľvek právny subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť bez ohľadu na jeho právne postavenie a spôsob financovania (vec Höfner/Elsner, ECLI:EU:C:1991:161, bod 21). Pod pojmom podnik v tomto kontexte „sa musí rozumieť hospodárska jednotka, aj keď z právneho hľadiska je táto hospodárska jednotka zložená z viacerých fyzických alebo právnických osôb“ (vec Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, ECLI:EU:C:2006:784, bod 40).

V nariadení sa požaduje individuálne posúdenie každého prípadu⁵. Takéto individuálne posúdenie vychádza z článku 83 ods. 2. V uvedenom odseku sa uvádza, že „pri rozhodovaní o uložení správnej pokuty a jej výške sa v každom jednotlivom prípade náležite zohľadnia tieto skutočnosti [...]“. V súlade s tým a vzhľadom na odôvodnenie 148⁶ je teda za výber najvhodnejšieho opatrenia zodpovedný dozorný orgán. V prípadoch uvedených v článku 83 ods. 4 až 6 sa pri výbere **musia** zohľadniť všetky nápravné opatrenia, čo by znamenalo zohľadnenie primeranej správnej pokuty, a to buď spolu s nápravným opatrením podľa článku 58 ods. 2, alebo samostatne.

Pokuty sú dôležitým nástrojom, ktorý by dozorné orgány mali používať za primeraných okolností. Dozorné orgány sa vyzývajú, aby k nápravným opatreniam, ktoré majú účinne, odradzujúco a primerane reagovať na porušenie predpisov, pristupovali uvážene a s mierou. Cieľom nie je urobiť z pokút krajné riešenie ani sa ukladaniu pokút vyhýbať, ale zároveň ich nepoužívať tak, aby sa znehodnocovala účinnosť tohto nástroja.

Keď je podľa článku 65 nariadenia kompetentným EDPB, vydá záväzné rozhodnutie o sporoch medzi orgánmi, ktoré bude súvisieť hlavne s tým, či došlo k porušeniu. Keď sa v príslušnej a odôvodnenej námietke otvorí otázka súladu nápravného opatrenia so všeobecným nariadením o ochrane údajov, v rozhodnutí Európskeho výboru pre ochranu údajov sa rozoberie aj to, akým spôsobom sa pri udelení správnej pokuty uvedenej v návrhu rozhodnutia príslušného dozorného orgánu dodržia zásady účinnosti, primeranosti a odrádzania. Nasledovať bude usmernenie Európskeho výboru pre ochranu údajov o uplatňovaní článku 65 nariadenia, v ktorom sa podrobnejšie rozoberie typ rozhodnutia, ktoré má vydať EDPB.

⁵ Okrem uplatňovania kritérií uvedených v článku 83 existujú aj ďalšie ustanovenia, ktorých cieľom je upevniť základy tohto postupu, napríklad:

- odôvodnenie 141: „*Vyšetrovanie na základe sťažnosti by sa s výhradou súdneho preskúmania malo vykonávať v rozsahu primeranom pre konkrétny prípad.*“;
- odôvodnenie 129: „*Právomoci dozorných orgánov by sa mali vykonávať v súlade s primeranými procesnými zárukami stanovenými v práve Únie a v práve členského štátu, nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Predovšetkým by každé opatrenie malo byť vhodné, potrebné a primerané vzhľadom na zabezpečenie súladu s týmto nariadením, berúc do úvahy okolnosti každého konkrétneho prípadu [...]*“;
- článok 57 ods. 1 písm. f): „*[dozorný orgán] vybavuje sťažnosti podané dotknutou osobou alebo subjektom, organizáciou alebo združením v súlade s článkom 80, a vyšetruje v primeranom rozsahu podstatu sťažnosti.*“

⁶ „*S cieľom posilniť presadzovanie pravidiel tohto nariadenia by sa okrem primeraných opatrení, ktoré ukladá dozorný orgán podľa tohto nariadenia, alebo namiesto nich, mali ukladať za akékoľvek porušenie tohto nariadenia sankcie vrátane správnych pokút. V prípade menej závažného porušenia, alebo ak by pravdepodobne uložená pokuta predstavovala pre fyzickú osobu neprimeranú záťaž, možno namiesto uloženia pokuty udeliť napomenutie. Náležitým spôsobom by sa mala zohľadniť povaha, závažnosť a trvanie porušenia, jeho úmyselná povaha, opatrenia prijaté na zmiernenie spôsobenej škody, miera zodpovednosti alebo akékoľvek relevantné predchádzajúce porušenia, spôsob, akým sa o porušení dozvedel dozorný orgán, dodržiavanie opatrení uložených voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, dodržiavanie kódexu správania a všetky ďalšie pritažujúce alebo poľahčujúce okolnosti. Ukladanie sankcií vrátane správnych pokút by malo podliehať primeraným procesným zárukám v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie a Charty vrátane účinnej súdnej ochrany a riadneho procesu.*“

4. Harmonizovaný prístup k správnyim pokutám v oblasti ochrany údajov si vyžaduje aktívnu účasť a výmenu údajov medzi dozornými orgánmi.

V týchto usmerneniach sa berie na vedomie, že právomoci ukladať pokuty sú pre niektoré vnútroštátne dozorné orgány novinkou v oblasti ochrany údajov, ktorá poukazuje na množstvo problémov so zdrojmi, organizáciou a postupom. Proti rozhodnutiam, v ktorých dozorné orgány vykonávajú získanú právomoc ukladať pokuty, sa bude možné odvolať pred vnútroštátnymi súdmi.

Dozorné orgány budú spolupracovať navzájom a v prípade potreby aj s Európskou komisiou prostredníctvom mechanizmu spolupráce, ako je to stanovené v nariadení, aby sa zjednodušili formálne a neformálne výmeny informácií, napríklad na pravidelných seminároch. Táto spolupráca sa bude sústreďovať na ich skúsenosti a prax pri uplatňovaní právomocí udeľovať pokuty, aby sa v konečnom dôsledku zvýšila konzistentnosť.

Táto proaktívna výmena informácií dopĺňa vznikajúcu judikatúru súvisiacu s využívaním týchto právomocí a môže viesť k prehodnoteniu zásad alebo konkrétnych podrobností týchto ustanovení.

III. Kritériá posudzovania uvedené v článku 83 ods. 2

V článku 83 ods. 2 sa uvádza zoznam kritérií, ktorý majú použiť dozorné orgány pri prehodnocovaní, či by sa mala uložiť pokuta a v akej výške. Neodporúča sa tým opakované posudzovanie toho istého kritéria, ale posudzovanie, pri ktorom sa berú do úvahy všetky okolnosti každého individuálneho prípadu tak, ako je to stanovené v článku 83⁷.

Záver dosiahnuté v prvom štádiu posudzovania sa môžu použiť v druhej časti, ktorá sa týka výšky pokuty, čím sa predíde potrebe dvojitého posudzovania podľa tých istých kritérií.

V tejto sekcii sa usmerňujú dozorné orgány, ako interpretovať jednotlivé skutkové okolnosti prípadu vzhľadom na kritériá uvedené v článku 83 ods. 2.

a) povaha, závažnosť a trvanie porušenia

Takmer všetky povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov podľa nariadenia sú roztriedené podľa ich **povahy** v ustanoveniach článku 83 ods. 4 – 6. Nariadením sa stanovujú dve rôzne maximálne sumy správnej pokuty (10/20 miliónov eur), čím sa už naznačuje, že porušenie niektorých ustanovení nariadenia môže byť závažnejšie než porušenie iných ustanovení. Príslušný dozorný orgán však po posúdení skutkových okolností prípadu vzhľadom na všeobecné kritériá uvedené v článku 83 ods. 2 môže rozhodnúť, že v konkrétnom prípade viac alebo menej potrebné reagovať nápravným opatrením v podobe pokuty. V prípade, že ako jediné alebo jedno z viacerých nápravných opatrení bola vybratá pokuta, použije sa viacstupňový systém uvedený v nariadení (článok 83 ods. 4 – 83 ods. 6), aby sa zistilo, akú maximálnu pokutu možno udeliť vzhľadom na povahu daného porušenia.

V odôvodnení 148 sa uvádza pojem „menej závažné porušenia“. Vzťahujú sa na porušenie jedného alebo viacerých ustanovení nariadenia v článku 83 ods. 4 alebo 5. Posúdenie kritérií uvedených v článku 83 ods. 2 však môže dozorný orgán doviesť k názoru, že v konkrétnych okolnostiach prípadu napríklad porušenie nepredstavuje vážne ohrozenie práv dotknutej osoby a nemá vplyv na podstatu príslušnej povinnosti. V takých prípadoch (nie však vždy) môže pokutu nahradiť napomenutie.

Odôvodnenie 148 neobsahuje povinnosť dozorného orgánu vždy v prípade menej závažného porušenia nahradiť pokutu napomenutím („možno namiesto uloženia pokuty udeliť napomenutie“), ale skôr ako jednu z možností po konkrétnom posúdení všetkých okolností prípadu.

Odôvodnenie 148 otvára rovnakú možnosť nahradiť pokutu napomenutím v prípade, že je prevádzkovateľom údajov fyzická osoba a uložená pokuta by pravdepodobne predstavovala neprimerané zaťaženie. Dozorný orgán musí na začiatku posúdiť, či sa vzhľadom na okolnosti príslušného prípadu vyžaduje uloženie pokuty. Ak sa rozhodne v prospech uloženia pokuty, dozorný orgán musí posúdiť, či by uložená pokuta fyzickú osobu neprimerane nezaťažila.

Veľké porušenia v nariadení nie sú označené konkrétnou cenou, iba najvyššou možnou sumou. To môže naznačovať relatívne nízky stupeň závažnosti porušení pravidiel uvedených v článku 83 ods. 4 v porovnaní s porušeniami stanovenými v článku 83 ods. 5. Účinná, primeraná a odradzujúca reakcia na porušenie článku 83 ods. 5 však bude závisieť od okolností prípadu.

Treba poznamenať, že porušenia nariadenia, ktoré môžu podľa svojej povahy spadať do kategórie „až do výšky 10 000 000 EUR, alebo v prípade podniku až do výšky 2 % celkového svetového ročného obratu“, ako je to stanovené v článku 83 ods. 4, sa môžu v určitých prípadoch preradiť do kategórie vyššej úrovne (20 miliónov EUR). Bolo by to tak v prípade, že sa takéto porušenia už v minulosti

⁷ Posúdenie sankcie, ktorá sa má uplatniť, sa môže vykonať samostatne potom, ako sa stanoví, či došlo k porušeniu vnútroštátnych procesných pravidiel, ktoré v niektorých krajinách vychádzajú z ústavných požiadaviek. Môže sa tým teda obmedziť obsah a množstvo podrobností uvedených v návrhu rozhodnutia, ktoré v týchto krajinách vydal hlavný dozorný orgán.

riešili príkazom dozorného orgánu⁸, ktorý prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ nespľnil⁹ (článok 83 ods. 6). Toto posudzovanie môžu v praxi ovplyvňovať ustanovenia vnútroštátneho práva¹⁰. **Závažnosť** porušenia bude vyjadrovať jeho povaha, ale aj „*rozsah alebo účel dotknutého spracúvania, ako aj počet dotknutých osôb, na ktoré malo vplyv, a rozsah škody, ktorú utrpeli*“. Pokiaľ sa v jednom konkrétnom prípade vyskytlo viacero rôznych porušení, znamená to, že dozorný orgán môže uplatniť správne pokuty na úrovni, ktorá je účinná, primeraná a odradzujúca v medziach najzávažnejšieho porušenia. Ak sa teda zistilo porušenie článku 8 a článku 12, dozorný orgán môže uplatniť nápravné opatrenia stanovené v článku 83 ods. 5, ktoré zodpovedajú kategórii najzávažnejšieho porušenia, čiže článku 12. Ďalšie podrobnosti idú v tomto štádiu nad rámec tohto konkrétneho usmernenia (keďže na podrobný výpočet by sa mohlo spracovať v ďalšej možnej fáze tohto usmernenia).

Treba posúdiť tieto faktory, a to napr. kombinácii napr. s počtom dotknutých osôb a možným vplyvom na nich.

Treba posúdiť **počet** zúčastnených dotknutých osôb, aby sa zistilo, či ide o ojedinelú udalosť alebo príznak systematickejšieho porušovania či nezavedenia primeraných postupov. Neznačená to, že ojedinelé udalosti by nemali byť postihnuteľné, keďže ojedinelá udalosť môže stále ovplyvňovať mnohé dotknuté osoby. V závislosti od okolností prípadu to bude spočívať napríklad na celkovom počte osôb registrovaných v príslušnej databáze, počte používateľov služby, počte zákazníkov alebo na počte obyvateľov krajiny podľa toho, čo je vhodné.

Treba posúdiť aj **účel** spracovania. V predchádzajúcom stanovisku pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 o „obmedzení účelu“¹¹ sa už analyzovali dva hlavné stavebné bloky tejto zásady práva na ochranu údajov: špecifikácia účelu a kompatibilné použitie. Pri posudzovaní účelu spracovania vzhľadom na článok 83 ods. 2 by sa dozorné orgány mali pozrieť na to, do akej miery spracovanie

⁸ Príkazy stanovené v článku 58 ods. 2:

- nariadiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby vyhovel žiadostiam dotknutej osoby o uplatnenie jej práv podľa tohto nariadenia;
- nariadiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby svoje spracovateľské operácie zosúladiť podľa potreby určeným spôsobom a v rámci určenej lehoty s ustanoveniami tohto nariadenia;
- nariadiť prevádzkovateľovi, aby porušenie ochrany osobných údajov oznámil dotknutej osobe;
- nariadiť dočasné alebo trvalé obmedzenie vrátane zákazu spracúvania;
- nariadiť opravu alebo vymazanie osobných údajov alebo obmedzenie spracúvania podľa článkov 16, 17 a 18 a informovanie príjemcov, ktorým boli osobné údaje poskytnuté, o takýchto opatreniach v súlade s článkom 17 ods. 2 a článkom 19;
- nariadiť certifikačnému subjektu, aby odňal certifikáciu vydanú podľa článkov 42 a 43, alebo nariadiť certifikačnému subjektu, aby nevydal certifikáciu, ak nie sú splnené alebo už nie sú splnené požiadavky na certifikáciu;
- nariadiť pozastavenie toku údajov príjemcovi v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii.

⁹ Pri uplatňovaní článku 83 ods. 6 sa musí vziať do úvahy vnútroštátne procesné právo. Vo vnútroštátnom práve sa stanovuje, ako sa vydáva príkaz, ako sa oznamuje, odkedy je v platnosti, či existuje prechodné obdobie, počas ktorého sa má pracovať na zosúladení s pravidlami. Do úvahy treba vziať najmä vplyv odvolania na vykonateľnosť nariadenia.

¹⁰ Zákonné ustanovenia o obmedzení môžu spôsobiť, že predchádzajúci príkaz dozorného orgánu sa už nemusí brať do úvahy z dôvodu času, ktorý uplynul od vydania predchádzajúceho príkazu. V niektorých jurisdikciách sa v pravidlách vyžaduje, aby po uplynutí predpísaného obdobia platnosti príkazu už nebolo možné udeliť pokutu za nespĺnenie nariadenia podľa článku 83 ods. 6. Úlohou jednotlivých dozorných orgánov v každej jurisdikcii je stanoviť, do akej miery ich takéto účinky ovplyvnia.

¹¹ Stanovisko č. 03/2013 pracovnej skupiny WP 203 k obmedzeniu účelu je dostupné na: adrese http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp203_en.pdf.

dodržiava dva kľúčové prvky tejto zásady¹². V určitých situáciách môže dozorný orgán považovať za potrebné pri analýze skutočností podľa článku 83 ods. 2 hlbšie rozobrať účel samotného spracovania.

Ak dotknutá osoba utrpela **škodu**, treba vziať do úvahy jej úroveň. Spracovanie osobných údajov môže viesť k ohrozeniu práv a slobôd jednotlivca, ako sa uvádza v odôvodnení 75:

„Riziko pre práva a slobody fyzických osôb s rôznym stupňom pravdepodobnosti a závažnosti môžu vyplývať zo spracúvania osobných údajov, ktoré by mohlo viesť k ujme na zdraví, majetkovej alebo nemajetkovej ujme, a to najmä ak spracúvanie môže viesť k diskriminácii, krádeži totožnosti alebo podvodu, finančnej strate, poškodeniu dobrého mena, strate dôvernosti osobných údajov chránených profesijným tajomstvom, neoprávnenej reverznej pseudonymizácii alebo akémukoľvek inému závažnému hospodárskemu alebo sociálnemu znevýhodneniu; ak by dotknuté osoby mohli byť pozbavené svojich práv a slobôd alebo im bolo bránené v kontrole nad svojimi osobnými údajmi; ak sa spracúvajú osobné údaje odhaľujúce rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženstvo alebo filozofické názory a členstvo v odborových organizáciách, a ak sa spracúvajú genetické údaje, údaje týkajúce sa zdravia či údaje týkajúce sa sexuálneho života alebo uznania viny zo spáchania trestného činu a priestupku či súvisiacich bezpečnostných opatrení; ak sa posudzujú osobné aspekty, najmä ak sa analyzujú alebo predvídajú aspekty týkajúce sa výkonnosti v práci, majetkových pomerov, zdravia, osobných preferencií alebo záujmov, spoľahlivosti alebo správania, polohy alebo pohybu, s cieľom vytvoriť alebo používať osobné profily; ak sa spracúvajú osobné údaje zraniteľných fyzických osôb, najmä detí; alebo ak spracúvanie zahŕňa veľké množstvo osobných údajov a má dôsledky na veľký počet dotknutých osôb.“

Ak v dôsledku porušenia nariadenia vznikli alebo pravdepodobne vzniknú škody, dozorný orgán by to mal vziať do úvahy pri výbere nápravného opatrenia, aj keď samotný dozorný orgán nie je kompetentný udeliť konkrétnu náhradu za utrpenú škodu.

Uloženie pokuty nezávisí od schopnosti dozorného orgánu preukázať príčinnú súvislosť medzi porušením a materiálnou stratou (pozri napríklad článok 83 ods. 6).

Trvanie porušenia môže naznačovať napríklad:

- a) zámerné konanie zo strany prevádzkovateľa údajov alebo
- b) neprijatie primeraných preventívnych opatrení alebo
- c) neschopnosť zaviesť požadované technické a organizačné opatrenia.

b) úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia

„Úmysel“ vo všeobecnosti zahŕňa vedomie aj úmysel v súvislosti s povahou priestupku, zatiaľ čo „neúmyselný“ znamená, že nebol zámer spôsobiť porušenie napriek tomu, že prevádzkovateľ/sprostredkovateľ porušil zákonom stanovenú povinnosť náležitej starostlivosti.

Vo všeobecnosti sa pripúšťa, že úmyselné porušenia, ktoré poukazujú na neúctu voči ustanoveniam zákona, sú závažnejšie než neúmyselné a preto sú pravdepodobnejším dôvodom uloženia správnej pokuty. Príslušné závery o zámere alebo nedbanlivosti budú urobené po zistení objektívnych skutkových podstat konania na základe skutkových okolností prípadu. Vo vznikajúcej judikatúre a praxi ochrany údajov v zmysle nariadenia sa prejavia okolnosti, ktoré jasnejšie vymedzia hranice posudzovania úmyselnosti porušenia.

¹² Pozri aj stanovisko č. 6/2014 pracovnej skupiny WP 217 k pojmu legitímneho záujmu prevádzkovateľa údajov podľa článku 7 na strane 24 v otázke: „Čím sa vyznačuje ‚legitímny‘ a ‚nelegitímny‘ záujem?“

Okolnosťami naznačujúcimi zámerné porušenia môže byť nezákonné spracovanie, ktoré vyslovene povolila hierarchia vrcholového manažmentu prevádzkovateľa alebo ktoré bolo v rozpore s odporúčaním osoby zodpovednej za ochranu údajov, alebo pri ktorom sa nezohľadnili existujúce politiky, napríklad získavanie a spracovanie údajov o zamestnancoch konkurenta s úmyslom zdiskreditovať ho na trhu.

Inými príkladmi môžu byť:

- úprava osobných údajov tak, aby vytvárali klamlivý (pozitívny) dojem o splnení cieľov – zaznamenali sme to v súvislosti s čakacími lehotami v nemocniciach;
- obchodovanie s osobnými údajmi na marketingové účely, teda predaj údajov, ako keby boli poskytnuté s explicitným súhlasom, bez ohľadu na to, aký názor má na používanie svojich údajov dotknutá osoba.

Ďalšie okolnosti, ako je neprečítanie si a nerešpektovanie existujúcich politík, ľudské zlyhanie, neskontrolovanie osobných údajov vo zverejnených informáciách, neuplatnenie včasných technických aktualizácií či neprijatie politík (významnejšie než ich neuplatnenie) môžu naznačovať nedbanlivosť.

Podniky by mali zodpovedať za zavedenie systémov a za zdroje primerané povahe a zložitosti ich podnikania. Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia nemôžu legitimizovať porušenie ochrany údajov tvrdením, že nemajú dostatok zdrojov. K postupom a dokumentácii spracovania sa v súlade s nariadením pristupuje na základe posúdenia rizík.

Existujú šedé zóny, ktoré ovplyvnia rozhodovanie, či uložiť alebo neuložiť nápravné opatrenie. Orgán možno bude musieť vykonať rozsiahlejšie vyšetrovanie, aby zistil skutkové okolnosti prípadu a zabezpečil, aby sa dostatočne zohľadnili všetky konkrétne okolnosti jednotlivých individuálnych prípadov.

c) akékoľvek kroky, ktoré prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podnikol s cieľom zmierniť škodu, ktorú dotknuté osoby utrpeli;

Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia údajov sú povinní prijať technické a organizačné opatrenia, aby bola úroveň bezpečnosti primeraná riziku, vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov a zabrániť rizikám vyplývajúcim zo spracovania osobných údajov, ktoré súvisia s právami a slobodami jednotlivcov. Keď však dôjde k porušeniu a dotknutej osobe vznikne škoda, zodpovedná strana by mala prijať všetky možné opatrenia na zmiernenie dôsledkov porušenia na zainteresovaných jednotlivcov. Takéto zodpovedné správanie (alebo jeho absenciu) by dozorný orgán vzal do úvahy pri výbere nápravných opatrení, ako aj pri výpočte sankcií, ktoré treba uložiť v konkrétnom prípade.

Napriek tomu, že na spresnenie výšky pokút podľa konkrétnych okolností prípadu sú obzvlášť vhodné prítlačujúce a poľahčujúce okolnosti, netreba podceňovať ich úlohu pri výbere vhodného nápravného opatrenia. V prípadoch, keď posúdenie na základe kritérií zanechá v dozornom orgáne pochybnosti o vhodnosti správnej pokuty ako samostatného nápravného opatrenia alebo v kombinácii s inými opatreniami uvedenými v článku 58, takéto prítlačujúce alebo poľahčujúce okolnosti môžu pomôcť pri výbere vhodného opatrenia vychýlením jazýčka váh v prospech toho, čo sa v konkrétnom prípade ukázalo byť účinnejšie, primeranejšie a odradzujúcejšie.

Toto ustanovenie slúži na posúdenie stupňa zodpovednosti prevádzkovateľa po porušení predpisov. Môže sa vzťahovať na prípady, keď prevádzkovateľ/sprostredkovateľ očividne nekonal ľahkovážne alebo nedbanlivo, ale keď si uvedomil, že sa dopustil porušenia, urobil všetko preto, aby svoje konanie napravil.

Regulačná skúsenosť so štandardizovanými prístupmi podľa smernice 95/46/ES už v minulosti poukázala na to, že môže byť vhodné vykázat určitý stupeň flexibility tým prevádzkovateľom/sprostredkovateľom, ktorí uznali, že sa dopustili porušenia, a prevzali zodpovednosť za nápravu alebo obmedzenie vplyvu svojho konania. Príkladom môže byť (aj keď by nevedol k flexibilnejšiemu prístupu v každom prípade):

- kontaktovanie ďalších prevádzkovateľov/ sprostredkovateľov, ktorí mohli byť zapojení do širšieho spracovania, napr. ak sa nejaký údaj omylom sprístupnil tretej strane;
- včasné zastavenie pokračovania a šírenia porušenia predpisov prevádzkovateľmi/ sprostredkovateľmi údajov, aby sa nedostalo do fázy, v ktorej by malo oveľa závažnejšie dôsledky než v skutočnosti.

d) miera zodpovednosti prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa so zreteľom na technické a organizačné opatrenia, ktoré prijali podľa článkov 25 a 32;

Nariadením sa zaviedla oveľa vyššia úroveň zodpovednosti prevádzkovateľov údajov v porovnaní so smernicou ES o ochrane údajov 95/46/ES.

Pri posudzovaní úrovne zodpovednosti prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa na účely vhodného nápravného opatrenia možno zvážiť tieto otázky:

- Zaviedol prevádzkovateľ technické opatrenia, ktoré dodržiavajú zásady špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov (článok 25)?
- Zaviedol prevádzkovateľ organizačné opatrenia, ktorými sa uplatňujú zásady špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov (článok 25) na všetkých úrovniach organizácie?
- Zabezpečil prevádzkovateľ/ sprostredkovateľ primeranú úroveň bezpečnosti (článok 32)?
- Poznajú v organizácii príslušné postupy/ politiky na ochranu údajov a uplatňujú ich na primeranej úrovni manažmentu? (článok 24).

V článkoch 25 a 32 nariadenia sa od prevádzkovateľov vyžaduje, aby konali „so zreteľom na najnovšie poznatky, náklady na vykonanie opatrení a na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou, ktoré spracúvanie predstavuje pre práva a slobody fyzických osôb”. Tieto ustanovenia nezaväzujú na splnenie cieľa, ale majú zaviesť povinnosť náležitej starostlivosti, čo znamená, že prevádzkovateľ musí posúdiť situáciu a dôjsť k náležitým záverom. Dozorný orgán potom musí zodpovedať otázku, do akej miery prevádzkovateľ urobil to, čo sa od neho očakávalo vzhľadom na povahu, účely alebo rozsah spracovania a so zreteľom na povinnosti, ktoré sa mu vyplývajú z nariadenia.

Pokiaľ existujú a uplatňujú sa, pri tomto posudzovaní by sa mala venovať náležitá pozornosť najlepším postupom alebo metódam. Dôležité je zohľadniť aj priemyselné normy a kódexy správania v príslušnom odvetví alebo profesii. Predpisy môžu naznačiť, čo sa v danej oblasti považuje za bežný postup a aká je úroveň znalostí o rôznych spôsoboch riešenia zvyčajných bezpečnostných problémov so spracúvaním.

Napriek tomu, že by vo všeobecnosti bolo ideálne nasledovať najlepší postup, pri posudzovaní stupňa zodpovednosti treba vziať do úvahy špeciálne okolnosti každého prípadu.

e) akékoľvek relevantné predchádzajúce porušenia zo strany prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa;

Toto kritérium je určené na posúdenie záznamov subjektu, ktorý sa dopustil porušenia. Dozorné orgány by mali vziať do úvahy, že rozsah posudzovania môže byť v tomto prípade veľmi široký, lebo akékoľvek porušenie nariadenia, aj keď má inú povahu ako to, ktoré teraz dozorný orgán vyšetruje, môže byť vhodné na posúdenie, keďže môže naznačovať všeobecnú úroveň nedostatku znalostí alebo nerešpektovania pravidiel ochrany údajov.

Dozorný orgán by mal posúdiť:

- Dopustil sa prevádzkovateľ/sprostredkovateľ rovnakého porušenia už predtým?
- Porušil prevádzkovateľ/sprostredkovateľ nariadenie rovnakým spôsobom? (napríklad v dôsledku nedostatočných znalostí o zaužívaných spôsoboch v organizácii alebo v dôsledku nedostatočného posúdenia rizík, ktoré na žiadosti dotknutej osoby nereagujú načas, neodôvodneného meškania pri reagovaní na žiadosti atď.).

f) miera spolupráce s dozorným orgánom pri náprave porušenia a zmiernení možných nepriaznivých dôsledkov porušenia;

V článku 83 ods. 2 sa stanovuje, že stupeň spolupráce „náležite zohľadnia“ pri rozhodovaní o tom, či uložiť správnu pokutu, a pri rozhodovaní o výške pokuty. V nariadení sa neuvádza presná odpoveď na otázku, ako zohľadniť úsilie prevádzkovateľov alebo sprostredkovateľov o nápravu porušenia, ktoré už skonštatoval dozorný orgán. Je navyše zjavné, že kritériá sa za normálnych okolností použijú pri výpočte sumy uloženej pokuty.

V prípade, že zásah prevádzkovateľa mal vplyv, ktorý nevedol k negatívnym dôsledkom na práva jednotlivcov alebo mal obmedzenejší vplyv, než by mal za iných okolností, môže sa to zohľadniť pri výbere nápravného opatrenia vhodného v danom prípade.

Jeden z príkladov, kedy sa môže zohľadniť spolupráca s dozorným orgánom:

- Reagoval subjekt na požiadavky dozorného orgánu vo vyšetrovacej fáze konkrétneho prípadu osobitným spôsobom, ktorým sa výrazne znížil vplyv na práva jednotlivcov?

Napriek tomu by nebolo vhodné znova zohľadňovať spoluprácu, ktorá sa už napríklad vyžaduje zákon. Od subjektu sa každopádne vyžaduje, aby dozornému orgánu umožnil prístup do priestorov za účelom auditov a inšpekcií.

g) kategórie osobných údajov, ktorých sa porušenie týka;

Niektoré príklady kľúčových otázok, ktoré podľa dozorného orgánu môže byť potrebné zodpovedať, ak je to v súvislosti s prípadom vhodné:

- Týka sa porušenie spracovania špeciálnych kategórií údajov stanovených v článkoch 9 alebo 10 nariadenia?
- Sú údaje priamo alebo nepriamo identifikovateľné?
- Zahŕňa spracovanie údajov, ktorých šírenie by spôsobilo priamu škodu alebo tieseň jednotlivcovi (ktorý spadá do kategórie podľa článku 9 alebo 10)?
- Sú údaje k dispozícii priamo bez technických ochranných prostriedkov alebo sú zašifrované¹³?

¹³ To, že sa porušenie vzťahuje na nepriamo identifikovateľné či dokonca pseudonymné/ zašifrované údaje, by sa nemalo vždy považovať za pridanú poľahčujúcu okolnosť. V prípade týchto porušení by celkové posúdenie ďalších kritérií mohlo naznačovať alebo jednoznačne poukazovať na to, že by mala byť uložená pokuta

h) spôsob, akým sa dozorný orgán o porušení dozvedel, a najmä to, či prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ porušenie oznámili, a ak áno, v akom rozsahu;

Dozorný orgán sa o porušení môže dozvedieť na základe vyšetrovania, sťažností, článkov v tlači, anonymných podnetov alebo upozornenia zo strany prevádzkovateľa údajov. Prevádzkovateľ je podľa nariadenia povinný upozorniť dozorný orgán na porušenie ochrany osobných údajov. V prípade, že prevádzkovateľ si iba plní túto povinnosť, plnenie povinnosti nemožno považovať za prítiažujúcu alebo poľahčujúcu okolnosť. Ak prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ konal ľahkovážne bez upozornenia alebo aspoň bez oznámenia všetkých informácií o porušení z dôvodu nedostatočného posúdenia rozsahu porušenia, dozorný orgán mu môže uložiť vyšší trest. Je teda nepravdepodobné, že sa to bude klasifikovať ako menej závažné porušenie.

i) ak boli predtým voči dotknutému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v rovnakej veci prijaté opatrenia uvedené v článku 58 ods. 2, splnenie uvedených opatrení;

Pozornosť dozorného orgánu sa môže zamerať na prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa už z dôvodu, že monitoruje dodržiavanie pravidiel po predchádzajúcich porušeníach, a je v intenzívnom kontakte s úradmi pre ochranu údajov, ak existujú. Dozorný orgán preto zohľadní predchádzajúce kontakty.

Na rozdiel od kritérií uvedených pod písm. e) je úlohou týchto kritérií posudzovania iba pripomenúť dozornému orgánu, aby vzal do úvahy vlastné opatrenia „*týkajúce sa rovnakej veci*“, ktoré v minulosti vydal rovnakému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľom.

j) dodržiavanie schválených kódexov správania podľa článku 40 alebo schválených mechanizmov certifikácie podľa článku 42;

Dozorný orgán povinne „*monitoruje a presadzuje uplatňovanie tohto nariadenia*“ [článok 57, ods. 1, písm. a)]. Dodržiavanie schválených kódexov správania môže prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ použiť na preukázanie súladu podľa článku 24, ods. 3, článku 28, ods. 5 alebo článku 32, ods. 3.

V prípade porušenia jedného z ustanovení nariadenia môže dodržiavanie schváleného kódexu správania poukazovať na to, aká veľká je potreba zasiahnuť pomocou účinnej, primeranej a odrádzajúcej správnej pokuty alebo iného nápravného opatrenia zo strany dozorného orgánu. Schválené kódexy správania budú podľa článku 40 ods. 4 obsahovať „*mechanizmy, ktoré umožňujú subjektu uvedenému v článku 41 ods. 1 vykonávať povinné monitorovanie dodržiavania jeho ustanovení*“.

Pokiaľ sa prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ riadil schváleným kódexom správania, dozorný orgán si môže byť istý, že komunita zodpovedná za vykonávanie kódexu sama prijme vhodné opatrenie proti členovi, napríklad prostredníctvom systémov monitorovania a presadzovania samotného kódexu správania. Dozorný orgán sa preto môže domnievať, že takéto opatrenia sú v konkrétnom prípade dostatočne účinné, primerané a odrádzajúce bez toho, aby dozorný orgán musel prijať ďalšie. Určité formy sankcionovania správania, ktoré nie je v súlade s pravidlami, možno vykonať cez systém monitorovania podľa článku 41 ods. 2 písm. c) a článku 42 ods. 4, ktorý umožňuje pozastavenie členstva alebo vylúčenie príslušného prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa z kódexu. Právomoci monitorovacieho subjektu sú však stanovené „*bez toho, aby boli dotknuté úlohy a právomoci príslušného dozorného orgánu*“, čo znamená, že dozorný orgán nie je povinný zohľadniť predchádzajúce uložené sankcie samoregulačného systému.

Konanie v rozpore so samoregulačnými opatreniami môže okrem toho odhaliť nedbanlivosť alebo úmyselné nesplnenie povinnosti zo strany prevádzkovateľa/ sprostredkovateľa.

k) akékoľvek iné priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti prípadu, ako napríklad akékoľvek získané finančné výhody alebo straty, ktorým sa zabránilo, priamo alebo nepriamo v súvislosti s porušením.

Ustanovenie obsahuje príklady toho, ktoré ďalšie okolnosti možno vziať do úvahy pri rozhodovaní o primeranosti správnej pokuty za porušenie ustanovení uvedených v článku 83 ods. 4 – 6.

Informácie o príjme získaným v dôsledku porušenia môžu byť pre dozorné orgány obzvlášť dôležité, keďže ekonomický zisk z porušenia nemožno vyvážiť opatreniami, ktoré neobsahujú peňažný prvok. Skutočnosť, že prevádzkovateľovi plynul z porušenia nariadenia zisk, môže byť významným signálom, že treba uložiť pokutu.

IV. Záver

Zváženie otázok, aké sú napríklad uvedené v predchádzajúcom oddiele, pomôžu dozorným orgánom určiť na základe príslušných skutočností prípadu tie kritériá, ktoré najviac prispejú k rozhodnutiu, či udeliť primeranú správnu pokutu spolu s ďalšími opatreniami článku 58 alebo namiesto nich. Vzhľadom na kontext, ktorý vyplynie z takéhoto posúdenia, dozorný orgán zistí to najúčinnejšie, najprimeranejšie a najodrádzajúcejšie nápravné opatrenie za porušenie.

Článok 58 istým spôsobom usmerňuje, ktoré opatrenia môže dozorný orgán vybrať, keďže nápravné opatrenia ako také majú inú povahu a sú primárne vhodné na iné účely. Niektoré z opatrení uvedených v článku 58 dokonca možno kumulovať, a tak vytvoriť regulačný balík, ktorý bude zahŕňať viac než jedno nápravné opatrenie.

Nie vždy treba nápravné opatrenie doplniť ďalším. Napríklad: Účinnosť a odrádzajúci účinok zásahu dozorného orgánu po náležitom zohľadnení toho, čo je primerané vzhľadom na konkrétny prípad, sa môže dosiahnuť len pokutou.

V zásade musia orgány obnoviť súlad využitím všetkých dostupných nápravných opatrení. Dozorné orgány budú okrem toho musieť vybrať najvhodnejšiu cestu na uskutočňovanie regulačných opatrení. Súčasťou môžu byť napríklad trestné sankcie (ak sú k dispozícii na vnútroštátnej úrovni).

Prax uplatňovania správnych pokút jednotne v celej Európskej únii sa vyvíja. Dozorné orgány by mali prijať spoločné opatrenia, aby bolo čoraz jednotnejšie. Možno to dosiahnuť pravidelnými výmenami informácií na seminároch o konkrétnych prípadoch alebo iných podujatiach, ktoré umožňujú porovnávanie prípadov miestnej, regionálnej, vnútroštátnej a cezhraničnej úrovni. Na podporu tejto činnosti sa odporúča vytvorenie stálej podskupiny priradenej k príslušnej časti EDPB.